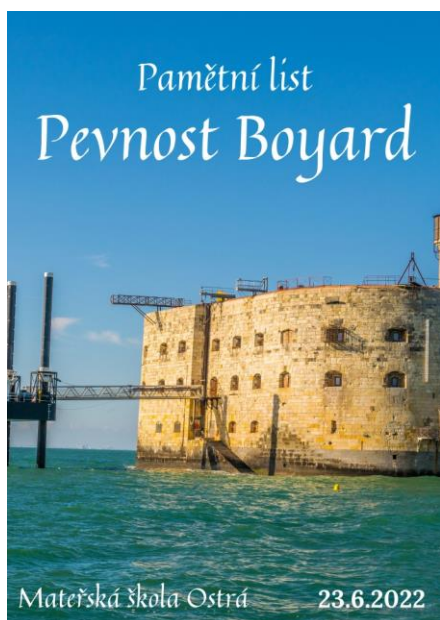

Červen v naší mateřské škole

Poslední měsíc našeho školního roku 2021/2022 začal a vlastně i skončil oslavou. Hned první červnový den jsme společně ve školce slavili Den dětí – nejprve tancem, protože tento svátek připadl na středu, a to je u nás vždy kroužek tanečků, a hned poté jsme přijali milé pozvání tatínka naší kamarádky Páři na zmrzlinu a limču k jezeru v Ostré a oslavu Dne dětí zakončili tam. Moc děkujeme za pozvání!

Než jsme se stačili rozkoukat, červen se přehoupl do své druhé poloviny a nás čekala závěrečná „celoškolková“ hra pro děti a jejich rodiče - Pevnost Boyard a slavnostní loučení s letošními předškoláky. Šerpa s nápisem „Ahoj školko“ je uvedla k pomyslným vstupním dveřím do první třídy.

Přesně ve dvě hodiny odpoledne se z reproduktoru ozvala znělka Pevnosti Boyard a mohutnými dřevěnými dveřmi vstoupil Otec Fura, aby přivítal přítomné soutěžící.

K pokořitelům staleté pevnosti pronesl následující slova:

Vážení odvážlivci,

vítejte na neznámější pevnosti na světě ležící mezi ostrovy Mydlovar a Stratov u západního pobřeží Ostré – na pevnosti Boyard. Již od samého počátku lákala pevnost k dobývání všelijaké dobrodruhy. Bylo totiž všeobecně známo, že hluboko ve svých útrokách ukrývá truhly plné zlata, drahého kamení a vzácných zbraní. Toto nezměrné bohatství si tu před zraky své manželky ukryl král Ludvík XIV.

Málokdo z odvážlivců se ale k pokladu dostal. Mnozí skončili již v divokých vlnách oceánu, které naráží na pevné zdi Boyardu; jiným se stal osudným propracovaný systém podzemních chodeb, který ukrytý poklad

chránil. Pokud ale nakonec přece jen nějaký šťastlivec překonal všechny nástrahy této důmyslné pevnosti, mohl si odnést nezměrné bohatství – třeba takovou truhlu s pokladem, jakou vidíte zde, v tomto prostoru zvaném kryptozahradka. Takže, abychom se k pokladu v této truhle dostali, budeme potřebovat kotoučovou pilu, rydlo, brusku, kleště – prostě vše, co jste si měli dle podrobných instrukcí dnes donést s sebou!!

Ale ne, nebojte se – to by nebylo v duchu této slavné pevnosti. Vy, naši dnešní dobyvatelé, budete muset použít mozek, abyste dokázali truhlu s pokladem otevřít. Prověříte týmového ducha a zakusíte mnoho zkoušek na hraně Vašich možností. Vaše týmy, do kterých se za chvíli rozdělíte, čeká hra o klíče, hra o čas a pak poslední společná část – hledání indicií, které Vám napoví správné heslo otevírající cestu k pokladu.

Celou hrou Vás bude provázet Paklíč Kája, Paklíč Blanka a Paklíč Jitka. Budou Vašimi průvodci v první části hry a Vašimi soupeři v části druhé.

V sedmi náročných disciplínách hry o klíče musí každé družstvo získat 8 klíčů. Na splnění každého úkolu bude vybraný zástupce z Vašeho družstva mít určitý předem vymezený čas. Pokud se stane, že se mu klíč nepovede získat, musíte ze svého středu vybrat jednoho, který se odváží vystoupat za mnou do věže, uhodne mou hádanku a potřebný klíč ode mě získá.

Až se družstvu povede získat všech 8 klíčů, přinese mi je do věže a teprve poté bude moci začít svou druhou část hry – hru o čas u pokladu. V ní Vás čeká 5 soubojů s Vašimi průvodci. Pozor, jsou to nelítostní strážci času. Výhru Vám nedají zadarmo. Musíte se opravdu hodně snažit a najít možná již zbytky Vašich sil, abyste je překonali. Na ve své věži časy zapíšu a dovolím Vám občerstvit se v místním zájezdním hostinci, kde jsem dětem objednal limonádu, kterou děti získají výměnou za symbol lektvaru.

Nakonec se sejdeme u vstupní brány k pokladu a tam Vám povím další instrukce.

Nyní si Vás zavolají do svých týmů Vaši průvodci – Paklíč Kája, Paklíč Blanka a nakonec Paklíč Jitka.

Přeji Vám hodně štěstí, odvahy a úsměvu při dobývání staleté pevnosti!!!

Já, Otec Fura

Poté se Otec Fura odebral na svou věž vysoko nad Pevností Boyard , aby svým bedlivým zrakem sledoval průběh hry, soutěžící se rozdělili do týmů (každý z nich si myslel, že do jediného vítězného :-)) a hra mohla začít....

První úkol, který na soutěžící čekal, byl klíč na provaze s uzly. Vybraný soutěžící měl v předem stanoveném čase rozvázat šest pevných uzlů na na provaze, aby se dostal ke klíči, kterým poté mohl otevřít dřevěnou truhlu a získat první zlatý klíč- jeden z osmi klíčů k zámekům s pokladem.

Pro další klíč museli naši soutěžící téměř až do oblak. Klíč se totiž ukrýval vysoko na stromě. V této disciplíně mohli naši soutěžící získat klíče hned dva – soutěžil totiž jeden dospělý a jedno dítě. Oba soutěžící se museli jakýmkoli způsobem dostat po provazového žebříku až do koruny stromu, z jutového sáčku získat klíče, kterým pak opět mohli otevřít dřevěnou schránku se zlatým klíčem. Tato disciplína byla asi nejtěžší, kterou naši dobyvatelé museli podstoupit. Nebudeme lhát! Mnozí se úkolu opravdu báli, strach z výšek přemáhal jejich odhodlání vkročit na první trnož žebříku...ale mohutné povzbuzování jejich družstva jim pomohlo své strachy zahnat a zdolat svěřený úkol. Moc děkujeme panu Šmídovi a jeho horolezeckému týmu, bez kterých by tato disciplína nemohla vzniknout – cestu do oblak našim soutěžícím připravili a po celou dobu zajišťovali jejich bezpečný vzestup i návrat!!!!

Klíč v humusu -další úkol našich soutěžící. Tentokrát musel vybraný soutěžící opravdu předvést velkou dávku odvahy! Klíč totiž Otec Fura ukryl do jedné ze tří lahví naplněné slizem, které v sobě ukrývaly nejen klíč, ale také drobtinu žijící v temných zákoutích pevnosti - pavouky, brouky, ještěrky, stonožky, hady....A soutěžícím byl vyměřen čas jen tři minut....těžká to zkouška!!!!

Odměnou za dosavadní příkoří byl pro naše odvážlivce úkol číslo 4 – Klíč na drátku. Byl pravděpodobně jeden z mála, který vyvolení z jednotlivých družstev zvládli velmi rychle a bez potíží. V tuto chvíli již družstva vlastnila celkem pět klíčů.

Pak už jen rychle zdolat úkol číslo pět -Lovení rybiček v pralesním jezírku a úkol číslo šest -Drát na liáně a celé družstvo se mohlo rychlým krokem přesunout k úkolů číslo sedm! Ten byl zvláštní zejména tím, že soutěžili všichni členové týmu najednou. Úkolem totiž nebylo splnit nějaký tělesný úkol, tady museli soutěžící dát hlavy dohromady a rozluštit hádanku, která jim napověděla, kde poslední klíč mohou získat. Hádanka zněla:

Klíček další najdeš tam, kde zlatavý mok točí.

Nikdy dovnitř nechod' sám, je tam mnoho očí.

Pokud klíček míti chceš, báseň krátkou předneseš!

Dobrá děva vyslechne Tě, po zásluze odmění Tě!

A co Vy? Uhádli jste, kam kroky dobyvatelů pokladu pevnosti Boyard měly směřovat?..... No výborně, správně!

I naši hráči jsou chytré hlavy, a tak netrvalo netrvalo dlouho a odnášeli si poslední,osmý klíč. Svou kořist poté odnesli na věž k Otci Fura, který do svých listin navěky zaznamenal, že tým modrý, zelený i červený získal všech osm klíčů! Do další části hry se pak naši soutěžící dostali po skluzavce, která vedla z vrcholku věže Otce Fura až do hlubin pevnosti. Nastala hra o čas u pokladu! A jak řekl Otec Fura – z pakličů průvodců se mávnutím kouzelného proutku stali soupeři, nelítostní strážci času, kteří výhru nedávají zadarmo. V pěti soubojích museli vybraní jednotlivci najít mnohdy opravdu poslední zbytky svých sil a překonat souboje v těchto disciplínách - Stavění komínu z kostek, Hledání stejných dvojic, Souboj na kládě, Navlékání korálků a Přetahovaná na plachtě. Poslední souboj byl hodnocen jako úplně nejtěžší – mnozí se totiž hodně namočili :-).

Získaný čas pak jednotlivým družstvům opět zaznamenal svým osobitým způsobem Otec Fura, odměnil malé soutěžící symbolem lektvaru, který pak v zájezdním hostinci na fotbalovém hřišti mohli vyměnit za osvěžující nápoj a dopřát si i s rodiči chvíli zaslouženého odpočinku!

Poklad byl už téměř na dosah -měli jsme klíče, získali jsme i čas, ale to poslední, nejdůležitější, nám stále chybělo – Heslo!!!

Přesunuli jsme se k bráně s pokladem, kde na nás již čekal Otec Fura a předal nám následující instrukce:

Gratuluji Vám! Jako jedni z mála jste se dostali až sem,k bráně s pokladem. Už zbývá jen jediné.

Znát to správné heslo, které Vám otevře cestu.

Nyní se z Vás stává jeden tým – jeden rozum, jeden názor, jeden hlas. Nedaleko odtud, v březovém háji, jsou indície, které Vám toto správné heslo napoví. Najděte je, dejte hlavy dohromady a uhodněte, které slovo Vás dostane za tuto železnou bránu až k pokladu.....

Netrvalo dlouho a naši soutěžící opravdu jedním burácivým hlasem u železné brány zakřičeli slovo,o kterém si mysleli,že je tím správným heslem! Nastala chvíle napětí,ticha a očekávání....Opravdu je naše heslo to správné? Nemýlíme se? Zazní známá znělka na znamení, že jsme uhádli a otevře se cesta k pokladu?.....Občas vteřina opravdu trvá jak rok!

Ještě chvíle napětí.... Zazní gong a sním nám již známá úvodní znělka. Huráááá,cesta k pokladu je volná! Otec Fura ještě radí: Až se Vám brána otevře, rychlým krokem směřujte k místu pevnosti, kde nejvíce je písku. Tam mince do hrnce posbírejte a poklad si pak vykopete!!!!

Byli jsme prostě dobří!!!!

Celé společné odpoledne jsme zakončili slavnostním šerpováním předškoláků, kterým přejeme pohodový vstup do první třídy a hodně úspěchů, závěrečnou písni *Ahoj školko* a opékáním buřtíků!

Moc všem děkujeme za úžasné odpoledne plné smíchu, zábavy a pohody. Bylo moc hezké s Vámi pobýt :-)

Na závěr našeho červnového vyprávění a vlastně i na závěr celého školního roku 2021/2022 bychom rádi poděkovali našim rodičům za vše, co pro nás dělají a také Obecnímu úřadu za obrovskou podporu a péči, kterou nám věnují.

My všichni z naší školky.